

ارزیابی مبتنی بر شواهد استفاده از Water hose بعنوان یک آزمون غربالگری جهت جستجوی درماتیت انگشتی پاپیلوماتوز در گاو شیری در سطح گله

دکتر فهیمه زیبایی، دکتر ایرج نوروزیان، دکتر علیرضا باهنر، دکتر سارا فتح پور، مهندس سید محمد کربلایی سید جواد شرکت دانشگاهی دامپزشکی مبتنی بر شواهد (پژوهشی بخش خصوصی) دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران - خیابان آزادی نبش خیابان دکتر محمد قریب

درماتیت انگشتی پاپیلوماتوز ("Papillomatous Digital Dermatitis "PDD") بطور شاخص در گله های گاو شیری بعنوان معضلی در بروز لنگش با شدت و ضعف مطرح می باشد. بیماری بعنوان یک جراحی پوستی در انگشت گاو با اشکال مختلف که بستگی به مراحل بیماری دارد از یک جراحی توت فرنگی شکل مرطوب دردناک تا شکلی از جراحیات زگیل مانند مودار با سطحی برآمده تظاهر می نماید. فقدان اطلاعات کافی در ارتباط با میزان شیوع واقعی بیماری مبارزه با آن بویژه بهنگامیکه اقدامات کنترلی و پیشگیری از آن در گله های بزرگ مدنظر می باشد را مشکل می سازد. معمولاً شناسایی گاوان مبتلا بهنگامی صورت می پذیرد که گاو دچار لنگش شده و یا اصلاح یافت شاخی انگشت در آن انجام می شود که این شیوه تشخیص پرزحمت و با صرف وقت بسیار همراه می باشد. اخیراً روش غربالگری در چاله شیردوشی جهت تخمین میزان شیوع PDD در بررسی های جمعیتی توسط Rodriguez-Lains در سال ۱۹۹۸ و Nowrouzian و همکاران در سال ۱۹۹۹ مورد حمایت قرار گرفته است. هدف از این مطالعه مقطعی که مبتنی بر اطلاعات جمعیتی ثبت شده می باشد، تعیین اثر آزمون غربالگری در چاله شیردوشی با استفاده از Water hose بعنوان شیوه ای با هزینه مناسب در تخمین میزان شیوع بیماری PDD می باشد. اطلاعات ثبت شده در مورد ۳۵۰ راس گاو دوشا از مجموع ۱۱۰۰ گاو شیری هولشتاین از سه دامپروری صنعتی با اندازه های مختلف در اطراف شهر تهران مورد مطالعه قرار گرفت. با استفاده از دوش دادن پاهای اندامهای حرکتی بکمک آب سرد با فشار از طریق Water hose آنها یک مرتبه و مشاهده واکنش فوری گاوان مبتلا نسبت به درد ایجاد شده که با بالا آوردن اندام حرکتی مبتلا به درجات مختلف و بعضی اوقات با تکان دادن آن همراه است و نیز رتبه بندی چهار درجه ای ارائه شده توسط دکتر نوروزیان و همکاران در سال ۱۹۹۸ صورت گرفت و شماره گاوان همراه با اندام حرکتی و انگشت مبتلا ثبت گردید. ممیزی (تعیین معیار طلایی) در ارتباط با وجود موارد PDD و موارد فاقد PDD با مقید نمودن هرگاو در بوکس اصلاح سم و معاینه سیستماتیک آنها با استفاده از رتبه بندی چهار درجه ای جراحیات PDD ارائه شده توسط Berry و همکاران در سال ۱۹۹۹ صورت پذیرفت. در این ارتباط جراحیات نظیر درماتیت بین انگشتی، نکروباسیلوز بین انگشتی، هیپرپلازی پوست بین انگشتی، پاپیلوماتوز و ویروسی (زگیل) و نیز جراحیات تب لجنی ارائه شده توسط Rodriguez-Lains و همکاران در سال ۱۹۹۸ جهت تشخیص تفریقی در نظر گرفته شدند. تخمین میزان حساسیت و ویژگی آزمون و نیز تعیین میزان شیوع واقعی PDD با استفاده از معیار طلایی بدست آمده در بوکس اصلاح سم امکان پذیر گردید. از میان ۳۵۰ راس گاو معاینه شده در چاله شیردوشی مجموعاً در ۱۰۱ راس از آنها PDD بر اساس واکنش نسبت به درد ایجاد شده مورد شناسایی قرار گرفت. ۸۹٪ از جراحیات PDD در اندام حرکتی حلفی و در ۳۳ راس از گاوان (۳۱/۱۳٪) بیش از یک اندام حرکتی درد را بدنبال آزمون غربالگری نشان دادند. بیشتر جراحیات PDD (۷۸٪) به جراحیات تیپ کلاسیک (درجه ۲) اختصاص یافت. آزمون غربالگری در چاله شیردوشی بکمک آب سرد با فشار از طریق Water hose حساسیت ۸۶٪ و ویژگی ۹۲٪ را بخود اختصاص داده و میزان شیوع ۳۰/۲۸٪ (۱۰۶ راس گاو مبتلا از جمع ۳۵۰ راس گاو دوشا) را تعیین نمود. از میان ۳۵۰ راس گاو معاینه شده فقط در ۱۴ راس گاو (۱۳/۸۶٪) لنگش ناشی از دیگر جراحیات بویژه زخم ناحیه پاشنه و

نکروباسیلوز بین انگشتری تابید شد. نتایج نشان داد که با استفاده از آزمون غربالگری در چاله شیردوشی معاینه گاوان دوشای گله را بمنظور جستجوی جراحات PDD می توان در زمان بسیار کوتاه و آنهم بهنگام شیردوشی بدون آنکه تنش بی موردی به گاوان وارد آید، انجام داد.